

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci žalobce **nezl. A.T. D.**, st. přísl. Vietnamská republika, zastoupeného Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem v Brně, Příkop 8, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, ve věci ochrany proti nečinnosti,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobou se žalobce domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného, které se dle žalobního tvrzení dopustil tím, že dosud nerozhodl o žádosti žalobce o dlouhodobý pobyt na území České republiky (dále jen ČR) podané dne 19.10.2015 na Zastupitelském úřadu ČR v Hanoi. Podanou žalobou se žalobce domáhal vydání rozsudku, v němž by soud zavázal žalovaného povinností vydat rozhodnutí o žádosti o dlouhodobý pobyt žalobce ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozhodnutí soudu.

Žalovaný ve vyjádření uvedl, že vykonává nezbytné úkony vedoucí ke zjištění skutečného stavu v přiměřených lhůtách a provedl výčet úkonů, které ve věci učinil. Současně uvedl, že dne 12.10.2016 vydala Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců jako nadřízený správní orgán opatření proti nečinnosti, v němž

žalovanému přikázala, aby vydal rozhodnutí ve věci žádosti žalobce ve lhůtě 270 dnů ode dne doručení tohoto opatření. Uvedená lhůta zatím neuplynula.

K dotazu soudu žalovaný podáním ze dne 1.3.2017 sdělil, že ve věci bylo dne 19.12.2016 vydáno rozhodnutí, že se žádost žalobce zamítá a povolení k dlouhodobému pobytu se neuděluje (§ 46 odst. 3 ve spojení s ust. § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění účinném od 17.12.2015), když pro vyhodnocení předložených dokladů se nepodařilo ověřit údaje uvedené v žádosti. Rozhodnutí bylo doručeno zástupci žalobce datovou schránkou s doručením dne 20.12.2016. Na základě podaného odvolání byl spisový materiál postoupen dne 17.1.2017 nadřízenému správnímu orgánu k rozhodnutí v odvolacím řízení. Ke dni podání zprávy žalovaného soudu nebylo v odvolacím řízení dosud rozhodnuto.

Podle ust. § 79 odst. 1 věty první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen s.ř.s.) ten, kdo bezvysledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.

Podle ust. 169 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v platném znění (dále jen zákon o pobytu cizinců) pokud nelze rozhodnutí o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území vydat bezodkladně, rozhodnutí se vydá ve lhůtě 270 dnů ode dne podání žádosti.

Shodným tvrzením účastníků řízení a obsahem správního spisu má krajský soud za prokázané, že žalobce podal žádost o dlouhodobý pobyt na území ČR za účelem sloučení rodiny dne 19.10.2015. Jelikož o jeho žádosti nebylo rozhodnuto ve lhůtě 270 dnů od podání (ust. § 169 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců), podal žalobce po uplynutí této lhůty žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti ve smyslu ust. § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen správní řád).

Dne 19.8.2016 pak podal žalobce žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ve svém rozhodnutí ze dne 25.5.2016 č.j. 5 As 9/2015-59 mj. vyslovil, že*ten, kdo před podáním žaloby (v případě řízení vedeného podle správního řádu) podal žádost po uplatnění opatření proti nečinnosti a zároveň jeho žádosti nebylo vyhověno (tj. nadřízený správní orgán vydal usnesení o nevyhovění žádosti podle § 80 odst. 6 věty druhé správního řádu, popř. ve 30denní lhůtě o žádosti nerozhodl, vyčerpал tento prostředek bezvysledně.*“ Na základě uvedeného krajský soud dospěl k závěru, že v posuzované věci žalobce splnil podmínku bezvysledného čerpání opravných prostředků, neboť nadřízený správní orgán o jeho žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti nerozhodl ve 30denní lhůtě od jejího podání.

Obsahem správního spisu má krajský soud dále za prokázané, že nadřízený správní orgán, tj. Komise pro rozhodování ve věcech pobytů cizinců, vydal dne 12.10.2016 pod č.j. MV-102062-4/SO-2016 opatření proti nečinnosti ve věci žalobce,

v němž žalovanému přikázal, aby do 270 dnů ode dne doručení tohoto opatření proti nečinnosti vydal rozhodnutí ve věci žádosti žalobce o povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR. V odůvodnění opatření nadřízený správní orgán uvedl, že žalovaným nebyly dodrženy lhůty k rozhodnutí uvedené v § 169 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců, a proto stanovil lhůtu v souladu s označeným ustanovením s ohledem na skutečnost, že žalovaný do zaevidování žádosti nedisponoval podklady nezbytnými k provedení řízení.

Přijme-li nadřízený správní orgán opatření proti nečinnosti, je tím presumován fakt, že správní orgán byl nečinný. Správní soud již není oprávněn tento závěr přehodnocovat (srov. přiměřeně rozsudek NSS ze dne 10.12.2012 č.j. 2 Ans 14/2012-41).

Po vydání shora označeného opatření nadřízeného orgánu proti nečinnosti žalovaný v časovém rozmezí od října 2016 do ledna 2017 činil úkony v řízení a dne 19.12.2016 vydal rozhodnutí o žádosti, kterou zamítl a povolení k dlouhodobému pobytu neudělil.

Podle ust. § 81 odst. 1 s.ř.s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Na základě uvedeného ustanovení s.ř.s. soud zkoumá, a to k okamžiku jeho rozhodnutí, zda je dána, resp. zda trvá nečinnost správního orgánu ve smyslu ust. § 79 odst. 1 s.ř.s. Otázka nečinnosti je zde otázkou meritorního posouzení důvodnosti žaloby. Soud je povinen zjistit, zda správní orgán po podání žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu nevydal rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Nečinnost správního orgánu totiž musí být dána jak k okamžiku podání žaloby, tak i ke dni rozhodnutí soudu (srov. přiměřeně rozsudek NSS ze dne 15.3.2010 č.j. 8 Ans 1/2009-72 publikovaný ve Sb. NSS pod č. 2258/2011). Jestliže ke dni rozhodnutí soudu ve věci samé již rozhodl příslušný správní orgán I. stupně, žaloba na ochranu proti nečinnosti není důvodná.

Na základě shora uvedené argumentace krajský soud žalobu v souladu s ust. § 81 odst. 3 s.ř.s. zamítl. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalovanému, který měl ve věci úspěch, nevznikly v souvislosti s tímto řízením podle obsahu soudního spisu žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 30. března 2017

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu